

כפר הנשיא

דברי הכפר

27.7.56

מס' 31

י"ט אב, תשט"ז

§ § § § § § § § § § § § § § § §

מ ו ל ט ו ב

§ § § § § § § § § § § § § § § §

למינה וליזכר להולדת אתי

לפס ולינקל להולדת רות

לב'נט וללוי ליום חתונתם

ברוכים הבאים אירית, לואי, אלפי, ויצ'י, כחזרתכם
מחופשתכם בחוץ לארץ.

= - - - - - =

חורש, ביולי, אנו מציינים שני תאריכים חשובים בחיי כפר הנשיא:
הראשון הוא הג' העשור מאז התחילו חברי הגרעין המקורי את עלייתם ארצה ודרך
עליה ב' - השני הוא שמונה שנים מיום החתישבות שלנו במקום הראשון: מנסורה.

שני התאריכים הם כמובן משולבים ומהווים חלק מהליך רציף אחד - לפני
10 שנים היו חברינו "בסירות הקטנות" פעילים באופן מוחשי במלחמת קיום:
לבואלת והחזרתו של שרידי עם למולדתו. ושנתיים אחר כך הם הלכו צעד קדימה
כהקמת ישוב של קבע שתפקידו הוא לבצר ולחזק את מעמדו של העם במולדתו. כעת
לאחר שמונה שנים הגענו לשלב נוסף: לבצר ולפתח את הישוב הזה כדי שיהיה
בסיס משקי וסוציאלי בריא לחבריו בפרט ולמדינה ככלל.

זה מורה, אבל מעט נכתב על היום על התנועה הגדולה שבקראת "עליה ב" וערך פחות נכתב על השתתפותו בה. הספורים והמפורסות נ"רם בזכרונותיו ויתכן גם שיישמרו כסיפורי עם פולקלוריים, שמועברים מאב לבן, ומדור לדור, עם הוספת פה ופה ופחותה של ורומנטיותה בדרך כלל. מי יכול לשכוח את ה"אזנאי-דבסים" שהובילו ליציאת הגדולה מקרי "המנות, לידות וחלונות" במספחותיהם של "הנבחרים" שדרשו את נוכחותם בלונדון. המעטפות הרשמיות שחיו מגיעות ברואר ושהוכרחו לחדרי החברים; חפציות המבולבלות ומקריות של חברים מהכשרות שונות לפני דלתות משרד הדרכונים או בתוך איזה חנות במחלקת הציור למחנאות. לאחר מכן היה זה פריס, מרסיל ובמקרים מסוימים גם הצצה לחיפה - אבל רק מאחורי גדרות השחיל מעל סיפון משחתת בריטית. וכוסף לזה תהומת האריכה של בא-בא הוד מלכותו לבלות את חופשת הקיץ על חשבונו ולהנות מנוף קפריסין בצורה מוגבלת.

הזמן כבר השכיח את זכרונות הקרית קפריסין. את חודשי הציפיה והרגשות חוסר עונים. בעיותיו בעת טונות ומשונות יותר אבל בעיקרן לא השתנו; כי קפריסין וכפר הנשיא הם רק שתי חוליות בתהליך הגשמת הרעיון המקורי - הקמת ישוב חקלאי מטושטש על קוויס סוציאליסטיים במסגרת הישוב הציוני. שמונה שנים אחרי הנסיעה בחשכת הלילה על דרך לא דרך, כשאנו רובצים על מכוניות עמוסות חוטי תיל, חומרי כיצורים וכל מיני כלים למקום בלתי ידוע לנו, ואחרי הצפייה לעליית השחר לאור הראשון ומבט הראשון של ביתנו הראשון - כפר ערבי נטוש - והטטחים מסביבו, אדמה עויינת שחורה וסרסית, כלי טיס ובמרחק קרוב כיוונו לעמדות האויב הסורי. טרם הגיע הזמן לסכם, למרות השדות המוריקים הכרמים והמטע, בניני הבטון הלבנים, הרשאים והאילנות, וצעקות וצחוק הילדים, טרם סכום לעצמם. לא, לא הגיע הזמן לסכם אבל היום הוא החודשנות לסקור את המצב כמות שהוא.

כפר הנשיא היא באמת רק בת 5 - בגלל רק לפני 5 שנים, כשהגיעו המים דרך קווי מקורות, התחילה ההתפתחותו, וההרחבתו בצורה מבהילה. מדיניותו הייתה לפתח בראש וראשונה את הצד היצרני במשק, להקים לולים, דיר גאון ורפתות, רישות חמטחים הראויים לטלחין ונסיעת מטע נרחב וכרם גדול נוסף לטיקולו של מה שיותר שטחים כדי להבטיח אדמת תרואה לעיכוד חקלאי. כל זה דרש השקעות בקנה מידה גדולה והיות ומקורות של הלואות מתאימות לזמן ארוך היו מוגבלות הומצא חלק ניכר של כספי החשקעות הללו ממקורות הלואות לזמן קצר באחוזים גבוהים ועל ידי הטארת חוב מתוח גדול אצל סוחרים וספקים - כיום אנו עוד סובלים ממדיניות הכלכלית הזאת; גם אם בגללה הצלחנו לבנות בסיס משקי איתן מתוצאות החשקעות הנרחבות ווכלו להורכת בטבלת הייצור שלהלן:

הייצור בונים תשי"ב, תשט"ו ותכנית לתשט"ז

תוצרת	תשי"ב	תשט"ו	תשט"ז
ביצים	303300	291000	650000
עופות	4400	12000	23000
דגים	36500	79400	98600
חלב גאון	29600	37000	44000
בשר "	2500	5000	10000
טלאים		126	
חלב בקר	120000	165000	192000
בשר "	1600	5900	7000
ירק מטטוא	238000	333000	690000
חמץ	250000	210000	370000
גרעינים-בעל	73000	103000	225000
" בחשקעה		60000	130000
חציר	81000	158000	120000
כוחנה		30000	80000
מלונים		35000	80000
עניבים		39000	70000
תפוחי עץ		2000	
טופים		1200	43000
דיתים		-	

מאידך לא התפתחה צד הטיכון וטרותים הכלליים במשק יד ביד עם הצד היצרני. נוסף למבוגרים יש עוד ילדים שעד היום גרים בצריפים. הביוב והטרותים הסניטריים הם עוד בטלב בניה (גם שמצפים יום יום לבטורה טנגמרה העבודה) השבילים הפנימיים רק נכדו בחורף דאשחקר וגינת הנזי עוד כחיתוליו. הקתים ותנאי השכון התייטנו ודורשים הרבה תיקונים נוסף לשכבת צבע. בטנה האחרונה התחלנו - וטרם גמרנו - לספק נורמה מינימלית של ריהוט לחדר החבר. הרבה חברים מאזימים בגורם לגלי העזיבות ומורת רוח בחברה את ההרגשה היחירה בטנות הראוונות לצד היצרני של המשק, עת שלא שהינו ולא שמנו לב לצד השכון והנחות - עד מאוחר מאד. יהיה זה נכון או לא, לא נוכל להזיז את השעון אחורה ורק הזמן יוכל להוכיח לנו מי צדק. אבל כעת אנו יכרלים למנות את ה"יט" ולהתחיל לתכנן לעתיד במובן המשקי והסוציאלי גם יחד.

בראש וראשונה עומדת בעיה האדמה, כי כלעריה אין יסוד קיום. התכנית המקורית מקציבה לנו 5400 דונם ומחוסם 3600 שלחין - על הלום יש לנו רק 2200 דונם בהשקאה, מזה 800 בבית ונוסף לזה עוד 1400 דונם בחלסה (בחוכם 500 דונם בריכות דגים). נוסף לזה יש 2000 דונם נוספים לפלחה וגדולי שרת-אדמה חלסה וחלק ניכר של אדמות הפלחה הם רק באופן זמני ברשותנו ויכולים להוציאם מידנו. המסקנה מזה הוא שהסקול בבית הוא מחשיבות ראשונה ומידית. לפי תכנית יש לבקור כ-300 דונם לשנה וגם עם הצלחנו לסקל בערך 2000 דונם עד היום לא נבמרו כל השטחים באופן סופי. חלק ניכר מהשטח המסקול לא ראוי עדיין לעבור אינטנסיבי - הקרן הקיימת, למרות הבטחותיה, לא עמדה בהבטחותיה לספק לנו די אדמה לעבור והשנה כבר הוציאו את הסרקטורים, שעברו מסקול, מסיבת חוסר הקציבון. זאת בעיה יסודית מאד שצריך לפתור אותה בזמן הקרוב: אין אפשרות להכניס יעיל עד שנוע כמה אדמה עומדת לרשותנו, איפה היא נמצאת ולאיזה עכורים ויכולים היא מהאימה.

שמוש בשטח בשנת תשס"ז

שלחין	בעל	גדול
	1000	חטה
	35	שעורה
	250	חלתן
	200	סורגום
	310	חציר
	220	תחמיץ
	2205	חלבה זבל ירוק
	250	בריכות
500		תירס
350		הפ"א
120		יקק
180		תחמיץ
60		כוחנה
250		מלונים
85		ענבים
74		חבובים
30		דיתים
30		שזיפים
15		אגסים
10		חרובים
10		תפוחי עץ
87		קרב
2200	400	

השניה במעלה היא בעיה המים. 400000 ממ"ע מים לשנה בבית ועוד 30000 ממ"ע בחלסה (להוציא בריכות הדגים). מחיר המים בבית הוא 75 פ"ר לממ"ע (כלי השתתפות הסוכנות אשר הוסיף למחיר עוד 50 פ"ר בערך, ואפילו יותר - ס"ח 120 פ"ר / קוב). מחיר המים בחלסה הוא 30 פ"ר לשטחי שלחין ו-5 פ"ר לבריכות הדגים. השתתפותנו במקורות מאפשרת זכויות מים של 750000 ממ"ע לשנה בבית כמוה קטנה מאד באט נקח בחשבון את ההתפתחות המהירה של המשק, ובמחיר מופרז כזה שמראש מוציא מחשובנו אפשרויות של גדולים רנטביליים במיוחד בירקות וכו'. אננו צריכים מים יותר דולים ועלינו לראוב להשתתפות יותר גדולה במקור-רות, קו ראשי יותר גדול להוביל את המים האלו למשק, אפשרות לאכסון חמים והגדלת רשת ההשקאה הפנימית; כל זה מבלי להוסיף לצרות הכספיות שלנו וגם עלינו לסקול את היתרונות והמגרעות שבהחזקת השטחים בחלסה; למרות המרחק של 40 קילומטר מבית יש שם מקור של מים דולים ואדמה דשנה מאד.

ההתפתחות ענפי החקלאות והתעסיה של המשק ידרשו השקעות כספיות גדולות ועוד יותר הון חוזר עצום - המחזור בענפים האלה יגיע השנה קרוב ל-850000 ל-40% מזה במפעל. בשגה תבאה נגיע למיליון, על ידי ההכנסה המוגברת מבריכות הדגים והחדשות ועצי הפרי. ההגדלה הגדולה הזאת תדרוש גם הגדלה יחסית של הון חוזר-דמנסיוננו בעבר למרגו שהמקורות הם מוגבלים ועולים בריבית גבוהה. כדוגמה, נקח את המפעל שבמשך 7 החודשים האחרונים הגדיל את המחזור לממרים גדולים אבל גם את החוב השוטף שלו כ-70000 ל"י וכתוצאה מזה נכנס לסכך כספי גדול. לכן יש לבחון בהחלטות האם זה כדאי, נכיה, לסגור את הלול במצבו הרוסף של היום. נכון הוא שיותר לגלים זאת אומרת יותר עופות, ניותר עופות זה דורש יותר הון חוזר וגם, אם המחזור הוא מחיר ביותר מספיקים במחשבות מחקר חוסר מסיון וחוסר תנאים מתאימים או חוסרים בזמן תכנון, יחד עם מצב השוק ומחירי העופות כמו שהם היום, ליצור גרעין עוד יותר גדול כלול מזה שיש לנו כעת. בעיה הלול סרס נפתרה ולמרות זה יש בתכנית להגדילו. יש

הצעה לחסיף 200 ראש לעור הצאן, לעומת זה יש הצעה אחרת, מהרפתן בעצמו, להקטין את מספר הפרות ברפת מכפי שטרם הצלחנו לספק לעור הקיים את הכמויות הנחוצות של גרעינים וכוספות. תאם המבמה צריכה להיות רפת קטנה של כמה חול-כזה לכסוי ההצרכות הבייתה בלבד או אולי צריך להתרכז לגדל בקר לבשר? החשונה לשאלה הזאת תשפיעה בודאי על התכנון של ענפי המספא והפלחה (גרעינים וחציר). יש גם עוד ענפי המסע והכרם, הענפים הצעירים שחם לדעת חלק מחברינו, עתיד כפר הנשיא. כעת יש לנו בערך 70 דונם כרם ויותר מ-170 דונם מסע, ובשנה הבאה מתוכננים לנטוע עוד 80 או יותר דונם עצי פרי ומקווים בסוף להגיע לשטח כללי של 400 - 500 דונם מסע.

אפשרויות הייצור שלנו הן כלתי מוגבלות, טרם נבעתי בפונציאל של חלסה עם מימיו חזולים - 900 דונם בהשקאה ו-500 דונם בריכות דגים. יש עוד 8. דונם וביה היציקה עם אפשרויותיו הגדולות. בכל הענפים האלו הצרות גם כן לא חסרות: הקושי למצא עבודה ל-8. דונם, ההתחרות הקשה שיש להוצרת ביה היציקה בשוק המקומי, הצורך למצא הון חוזר גדול לצרכי עתוד ענף ההשקאה כחלסה מאחר שהחלטה להוציא את הקוד עם ייצור ופחוח.

וסוף סוף גם נגיע לגורם האנושי וצרכיו. במספר חברינו של היום - בערך 110 - אין שום אפשרות לכצל או להתגבר על התפתחות המשק. צעקתנו היא: "השלמתן ומיכפן" עלינו לחפש ולעודד כל הגורמים שרוצים או מוכנים לבוא אלינו מתנועת הנוער, או כבודרים מהעיר ומחוץ לארץ. צריך להוריד את המתח בסדור העבודה ולתת לכל חבר אפשרות לפתח את ענפו מבלי להסתמך על עבודה שכירה וכל הכעיות הסוציאליות שהיא מכניסה בחיינו. עלינו גם להמציא ולספק את כל התנאים הנאותים לחיינו אנו ולילדינו. נכון שרמת חיינו עלתי בשנים האחרונות אבל טרם הגענו לנורמה המקובלת. הדרך הרחוק ביותר בשטח זה הוא הנוי; למרות כל המאמצים של חברי הענף הזה, נשארו החוצאות קטנות, אין ירוק במשקן וחשפעת דשאים ירוקים, עצים וגידנות סלעים יכול להיות עצום, צריך להוציא הרבה כסף, עבודה, ומכונות בשטח זה. נכון גם שממשיכים לבנות (ומכירים אפילו על שכון ותיקים), שבמרו את כתי השמוש ושתהליך זה ימשיך באופן הרהגי ואיטי עד שכל השכון יהיה מספיק טוב. אבל בינתיים צריך לשמור על מה שכבר הקימו. יש לצבוע את הצריפים, מבחוץ ומכפנים, לסייר את הבתים ולעשות תקונים כלליים בכמעט כל חדר. גם יש להגיש את ההספקה הקטנה ולא בעין צרה. יוחנו גפרורים כל שבוע כדי שתחבר יוכל להדליק את פיגוריתו מבלי להתרוצץ ולחפש אש. הגיע גם הזמן לגמור את המטבח הכבדי ולקנות את הנוככיות לשולחנות. כל אלו הם דברים קטנים, במסגרת הכללית, ויש הרבה מהם אבל הם הם הממלאים את 90% של חיי החבר ופיהרונם או סילוקם יחסל גם רוב אי-שביעת הרצון כיננו.

כדי לסכם, המשק, אחרי 8 שנים (או יותר נכון 5 שנים) צבר פוטנציאל יצור עצום וכחוצאה מכך הסתכר בקשיים כספיים. הגענו לשלב שאסוף לבצל את כל הפוטנציאל אבל רק בעזרת הון חוזר וחשקנות נוספות. עלינו לשקול חשב האם לבצע השקעות יסודיות נוספות ללא ממון מחאים וצריך גם להפוך את החוב הגדול לזמן קצר שלוחץ עם קשה על כלכלתנו לחלואות לזמן ארוך. עלינו לחפש פתרונות לבעיות האדמה ומים שלנו ולתכנן את עתיד הענפים השונים לפי הרנסביליות שלהם וגם להעלות את ישלות הייצור שלהם. ואחרון אחרון חביב, לספק לחבר את צרכיו היומיומיים בלי בעיות וקמצנות להתרכז על פתוח הנוי ולדרוש השלמה מיידית ובה בבת גם לספק את התנאים לקליטה עליה. דעתי היא שיש מספיק חומר למחשבה במאמר ולעלל לספק לנו את הבעיות לשמירה חשנים הבאות.

שלום נ.

מכתבים מחוץ לארץ

אנו מפיצים את חלק ממכתביו של אורי שהגיע לפני זמן קצר. הפרק האחרון הוכנס בלי רשפתו אבל אנו מקוה שהוא יסלה לי הפעם.

העורך

"... ולבסוף כמה מילים על ענין שאליו אני מתחם בהיסוסים רבים, כי שוב, אני יודע שקבלת עצה מרחוק זה דבר שאין מקבילים באהרה. אינני יודע האם תשימו לב למת שיש לי לומר, אמנם אקח את הריזיקה, גם אם לא תתחשבו כדעתי אך אוכל להרגיע את מצפוני שעל כל פנים הבעתי את דעתי.

הענין הוא בקשר לכמה תוכניות להשקעות שהמשק עוסק בהן, ושאוותן קראתי ביומנים ומכתבים כחורשים האחרונים, (דרך אגב, היומנים הם מאוד משמחים וגורמים לנו הרבה נחת דוח. המסור גם לשלום איהולים מיוחדים על מאמרו האחרון על ישיבת המרכז - לזקקתי לי את העצבעות ממשי). הדרך הראשונה היא, הולכות שתי ואולי עוד קיים, בקשר להרחבת הלול. ובכן כזה אני שוחף לדעתו של מופתי, שאין להרחיב אותו ובכלל לא להכנס להשקעות נוספות כלול, אלא רק באי-אלה השקעות אשר יש לעשות כדי להעלות את פריון העבודה כלול, במסגרת הממרים הקיימים, לא

רק שאלה העובדים קובעת כזה, אלא, לפי דעתי, הלול בארץ חיות הוא במצב כזה שיש לגשת לכל הרמכת כזהירות רבה וזה בעיקר בשטח של לול בשר.

הנקודה השניה היא בקשר לחדר האוכל. לא אעמוד על כך שיש להשתמש אך וצריך הקיים ולהקים אותו. אמנם אני משוכנע שכל חכנית אשר אומרת השקעות גדולות ויותר מזה, אשר עלולה לסתוב אותנו מהשקעה להשקעה, יש להמנע ממנה. אני חושב שאיני טועה באם אומר שהשקעה כוללת במסגרת של 50 אלף ל"י במשך 3 - 4 שנים הבאות, היא בהחלט המקסימום המותר.

אל נשכח שהבעיה היסודית של המשק, חוץ מכוח אדם, היא הון חוזר ליצור החולך וגדל. לא רק שאין לנו מספיק כסף כבר עתה להון חוזר, אלא, אם אינני טועה, הצורך בהון חוזר יגדל כל שנה ב-100 עד 200 אלף ל"י - אם באמת נרצה להרכיב את גידול היצור.

וכעת לנקודה השלישית והיא בקשר להצעה של סירור נוחיות בשיכון הרחק. התכנית המוצעת נוגדת לכל תכנון בריא של שיכון, וכדור לי שוק הרגשת יאוש יכולה להביא חברים לקבלת חכנית זו. יחזן שאגיד מה שידוע לכולכם, אם אציין את הליקויים:

(א) צמצום שטח המחיצה (הליקוי הקטן ביותר);

(ב) סרחון מתמיד בחורים בגלל הרוח;

(ג) העור כניסה מתאימה;

(ד) העדר מרפסות;

(ה) אי אפשר להשוות, במחיצת שטח המחיצה, את התכנית האורגנית. בלית שבה יש שני חורים, פחות או יותר בפרטים, מתמצב הקיים, שאיננה מאפשרת ניצול ממשי של כמעט אותו השטח וכס איננה מאפשרת אפשרות של הפרדה בין שני החורים, ובר אשר, לפי דעתי, מאוד דרוש.

כדור לי שהצעתי אומרת השקעה יותר גדולה. תשובתי לכך היא, שיש להשלים בכסף הקיים מה שאפשר, גם אם זה יהיה רק בית אחד והיתר עד שהכסף ימצא. הלא כסופו של דבר הסוכנות או מקור אחר יצטרכו לתת את הכסף הדרוש להשלמת הבתים ואז נהיה במצב שגם אם הכסף יהיה לא נוכל לעשות כלום, כי קבלת התכנית המוצעת אומרת סתימת הגולל.

אפשר לראות סתירה מסויימת בעמדותי לגבי הלול וחדר האוכל ובין עמדותי לענין השכון. אמנם היא רק סתירה למראית עין. אינני בא להציע לעשות את הכל כדי להשלים את כל הבתים בבת אחת; המדובר הוא רק בכסף העומד לרשות הצנין של שכונ. למעשה זה שוב שאלה של בחירה בין ראיה קצרה או תכנון לזמן ארוך.

אני מרגיש את החולשה בחוסר יכולתי להשתתף בדיון הזה באופן מלא. כך כלל נמנע אני מלחת הצעות מרחוק. אמנם במקרה זה, אני רוצה לתת ביטוי לדעתי.

אם שלום ירצה בכך, אינני מתנגד שיכניס את הקטע המתאים לדיון (הקטע על ההשקעות).

בינתיים כבר ליאורה הספיקה להוסיף כמה פונטים. היא כבר מוציאה קולות ויודעת כבר את ההכרל בין האבה והאמה, לא רק לפי אפשרות של קבלת מזון, כשנסייתי לפני כמה ימים לעשות לה אמבטיה, הייתה מאוד לא מרוצה וככתה עד ששושנה שוב לקחה אותה והשלימה את המלאכה. ז.א. כבר מתחילה להכריל. אני מתאר לי שכל זה נשמע כאילו גיליתי את אמריקה.

=====

ת ו ת ע ת ח ש ו ב ת

בשר הנשיא הגיע לשיא ארצי ביכול תלתן פחלי במוצע של קרוב ל-100 ק"ג לדונם על שטח של 220 דונם מול סוכ, עובדי הפלחה.

מדיניות המזכירות -

ייצור ופתוח: התקיימו כמה דיונים בקשר להצעה לצאת מהשתתפות עם ייצור ופתוח בעבור שטח חלטה. השנה יש אפשרויות להשיג ממון מלא לפתוח לכל גירולי התעשייה (כגון בוטנים, כותנה, וכו'). חכירות שהעמודה לפנינו אם כן נחליט לצאת ממסגרת זו, הן -

- (א) השלום החוב לייצור ופתוח עבור החשקעות שלהם בשטח;
- (ב) חשבת הון חוזר לגירולים אחרים, כמו תפוז"א;
- (ג) כוח אדם.

הצעה מעשית היא להתחיל בגירול תפוז"א באופן עצמאי השנה במגמה לגדל את הכל בעצמנו בשנה הבאה. ההחלטה הסופית תפול אחרי התייעצות עם חברי הענף וועדה המשק של האחד.

פתוח סרטים: המזכירות אשרה את ההצעה שמשה א. יפתח סרטים וירפס תמונות. בעתיד, המשק יקנה את כל החמרים הדרושים, ומשה יעשה את כל עבודות הפתוח. פעולה זו תאפשר לחברים קבלת תמונות במחיר זול יותר. כל חבר יחויב כחשן תקציב חופש לפי מספר התמונות שהוא יזמין. כוונתנו להשיג מכונת הגרלה אשר תזיל את מחיר התמונות עוד יותר.

פעולות במפלגה: אחרי ישיבת המרכז שורת הרגשה בין חברי המזכירות שהגיעה השעה שגם במשקנו יש צורך להגביר את פעילותנו במפלגה, במיוחד לקראת חודש. צוין שחמצב יתוקן רק ע"י מציאת חבר אשר יזום פגישה בין חברים לקראת פעולה מעין זו. הוצע שוב לפנות לישראל ליטול על עצמו משימה זו.

השתלמות: המזכירות אישרה את יציאתן של שתי הגננות, יעל ואינגה, לקורס השתלמות לשכרעיים.

סקול: המזכירות דנה על המצב שנוצר ע"י הוראה מחקק"ל להפסיק את העבודה בסקול מחמת חוסר הקציב. השנה נעשה כ-300 ד' סקול עליון ודרוסינג. בעת יש עוד לעשות הורות אכן אחרי הרוטינג. הפסקת הסקול בשלב זה והזיכוח עם הקק"ל בקטר ל-300 ד' שהוכסרו בשנה שעברה מסכנים את האפשרות של פתוח מוקדם של עמק מנסורה אשר בו אנו הולכים הרכת תקוות. כירוע, עומד לרשותנו הקסיב ביסוס נוסף כדי לרשת את השטח הנ"ל, ויהיה עוול גדול אם כגלל הפסקת הכשרת הקרקע, השטח לא יפותח. המזכירות החליטה על צעדים נמצעים כדי להתחיל שוב בהכשרת השטח בהקדם האפשרי.

בנין: אושרו לנו 8 יחידות דיור מ"שכון וחסכון", ועלינו להחליט כאספה קרובה על צורת התכנית. מתוך התקציב הנוסף ל-8 יחידות "בסין" נבנה כיח כפלל דחק - הוחלט כאספה לא לגמור את הבנינים שלב שלב לפי התכנית המקורית אלא לבנות עכשיו את השרותים על המרפסות הפתוחות הקיימות.

נטיעות לחו"ל: אושרה בקשתו של בלקי לבקר את משפחתו באנגליה.

=====

קבלת חברים

נתקבלו המזכירים הנ"ל כחברי קבוץ:

ג'נט, הרי, ולולו. ברוכים הבאים!

=====

המחרש בנוי

קודם אסביר מעט על החקומות העניינים בשטח על יד חדר האכלו

כאשר בלקי חרט עם הפרגו, (לאחר השקאה גדושה) הופתענו לטובה בגלותו ארמה ברוב המקומות. אבל אין אדמה מספקת בכדי לחתום דשא כצבע ירוק ורענן בלי טפול וטפוח מתמיד ואסור וריכה. נסינו להביא ארמה נוספת - ועד היום לא הצלחנו להביא כמוה נכרת. בינתיים אנחנו ממשיכים לאט לאט בהכשרת הקרקע - חשטה לא נשכה - רק לא רוצים הפעם לשתול ולנטוע על קרקע לא מוכן. יש בעיה נוספת - המתכנן נמצא בחוץ לארץ. ועדת המחנה מעונינת לקבל ציור או סקירה עם הצעה לשפור השטח, מכל אחד שמעונין בדבר.

אפשר להגיד שבעונה הנוכחית עשינו תכניות רחבות, שבוצעו רק בחלק זעיר
בגלל תקלות טכניות. חשבנו להביא אדמה לכל מיני פינות, לנצל את היותו של
המחפר אצלנו כאופן מלא. אך לדאבוננו חשגנו אותו רק פעמים גס קיוונו לנקות
את המחנה יפה בעזרת חברי מחנה הקיץ - גם זה לא יצא לפועל.

אבל בדבר אחר הצלחנו יפה כשנפת הזאת - לתחזיק את כל הקיים ולספל בו,
וגם לסלק עוד שטח בר אחר מעל המשק, ולשתול בו חורש. (כין צריף ד' - ח')

כסוף אני פונה לחברים כמו תמיד לעזור לי בהחזקת הנוי. לא לדרוך על
הדשאים הרטובים - ולא לשחק בכדור רגל על הדשאים! הייתי מציעה להקריש
שטח מיוחד לספורט כדי לאפשר לילדים לשחק בלי לקלקל את הדשאים.

אסתר.

מחנה קיץ

משך השבועיים האלה נמצא כאן מחנה קיץ מחברי התנועה המאוחדת מחיפה
וסביבה. הם עובדים בעיקר בבציר, וכואי לציין שעבודתם עזרה לנו מאד ואיפשרו
לנו לכצר את חבציר במהירות ויעילות, לחברי מחנה הקיץ - אנו מודים לכם
ומקווים שחקשרים שקשרתם עם המשק (ועם הנוער במיוחד) לא ינותקו, ושתחזור
ותבקר אצלנו לעתים קרובות בעתיד.

כרצוני כעורך העלון להודות עד לי מאד לחבר. אילת השחר אשר מדפיס בשבילנו
את העלון. לא רק שהוא תורם להוציא את העלון בזמן הקצר ביותר, אלא הוא
גם רואה למראה הנאה של הדפיס.